

denne Lovs Udgivelse eller blive ledigt inden Udløbet af den i § 11 nævnte Frist, skal den af den afdøde Fæsters eller Leiers Livsarvinger, som dertil af ham maatte være anbefalet, eller i Mangel deraf den, hvem de øvrige Livsarvinger ønske Stedet overdraget, eller, hvis Fæstere eller Leieren ei har Livsarvinger, den Person, han forud maatte have betegnet som sin Efterfølger, være berettiget til at erholde Stedet til Eiendom efter nærværende Lovs §§ 2 og 3, dog at det i saa Fald vil beroe paa Finansministeriets Bestemmelse, om Kjøbsummen enten i det Hele eller for en Deel kan blive indstaaende i Eiendommen. Er der ingen Livsarving eller forud betegnet Efterfølger, som vil modtage Stedet paa de tilbudte Vilkaar, skal dette bortsalges ved Auction, og skal da en Fjerdedeel af Kjøbsummen tilfalde den afdøde Fæsters eller Leiers uforsørgede Livsarvinger, om saadanne findes, til Fordeling imellem dem efter Finansministeriets Bestemmelse.

§ 13.

Med Hensyn til de Fæste- og Leie-Steder, for hvilke Vilkaarene for deres Overdragelse til Eiendom ikke vedtages af Fæsterne eller Leierne, bliver det ufravigeligen at tagttage, at, naar Stederne derefter blive ledige, blive de ved offentlig Auction at sælge til Eiendom; men, forsaavidt nogen Livsarving af Stedets sidste Fæster eller Leier derved maatte blive den Høistbydende, skal en saadan være berettiget til at afgjøre de $\frac{7}{8}$ af Kjøbsummen ved sin rentebærende Panteforskrivning, affattet som Forskrivninger for Umyndiges Midler.

§ 14.

Ved de i nærværende Lov omhandlede Overdragelser af Gaarde eller Huse til Fæsterne eller Leierne skal stemplet Papir til Panteobligationerne samt de lovbestemte Afgifter og Omkostninger udredes af vedkommende Fæstere eller Leiere, dog at der for Skjødernes Thinglæsning kun bliver at erlægge det for Thinglæsning af Fæstebreve bestemte Rettsgebyr.

Andræ.

Linnemann.

CXIV.

Forslag til Lov,

indeholdende

adskillige Bestemmelser om Jagten og Afløsning af Jagtretten.

(Vedttaget ved 3die Behandling i Folkethinget d. 18de Februar 1851).

§ 1.

Hvor Jagtretten paa Enemærke ikke er forenet med Eiendomsretten over Grundene, skal den kunne indløses af Grundeieren, hvilket navnlig ogsaa gælder saavel med Hensyn til den kongelige Wildbane som paa udfiskede Kjøbstad-jorder. Spørgsmaalet om, hvem der skal anses som Grundeier, afgjøres i Genhold til Bestemmelserne i Frdn. 20 Mai 1840, § 6.

§ 2.

Ligesom den privilegerede Sæbegaardes Giere og Lehnbesiddere tidligere tilkommende Jagtret paa Fællig er ophævet, saaledes bortfalder ogsaa den Kongen forbeholdne Jagtret paa Fællig og paa ikke udfiskede Kjøbstad-jorder uden Godtgørelse ved Udløbet af de Concessioner, ved hvilke der nu er disponeret over samme.

Er Concessionen clausuleret saaledes, at den gælder: „indtil Videre“, da betragtes den som udløben den 31te Marts 1851.

§ 3.

Hvor den hidtilværende Jagtret paa Fællig eller ikke udfiskede Kjøbstad-jorder saaledes er ophørt, tilfalder Jagtretten de Communer, i hvilke de paagjældende Jorder ligge, og have disse Communer da at bestemme, hvorledes der skal forholde sig med Jagtrettens Udøvelse.

§ 4.

Forsaavidt vedkommende Communer ikke isølge det Ovenansførte komme i Besiddelse af Jagtretten paa Fællig eller ikke udfiskede Kjøbstad-jorder inden 31te Marts 1851, skulle de kunne indløse samme fra de dertil Berettigede under Jagttagelse af samme Fremgangsmaade, som foreskrives for Afløsning af Jagtret paa Enemærke.